

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ретки су дани у години, браћо и сестре, у коме су сконцентрисане толике радости и толике благодати Божије као што је то данашњи дан и ово свето место. Данас су се поклопили многи празници: црквена Нова Година – почетак проповеди Господа Христа који је дошао да објави пријатну годину Господњу, годину милости Божије и прву своју проповед одржао у синагоги. Али данас је и празник великог броја светитеља које смо у отпусту поменули, али и празник посебно значајан за нас православне Србе, то је Сабор свих Срба светитеља. Сваки наш светитељ који се родио, радио и посветио у роду нашем српском има свој дан у години када се прославља. А данас, данас је њихов заједнички празник када се цело небо радује и када су сви они данас слављеници на небесима и овде на земљи.

Празник Сабора Срба светитеља је установљен зато што ми не знамо све оне из рода нашега које је Господ прославио и који су се посветили у Царству Његовome. Ми знамо неколико имена, оне које имамо у календарима, али постоји много, много већи број оних који су Богу угодили својим животом или су пострадали за име Господње као свети мученици и новомученици. Како косовски тако и они из Првог српског устанка, тако и јадовински тако и из ових задњих ратова и многи други на разне начине пострадали за веру православну и за име Господа Христа. Сви се они данас прослављају браћо и сестре и зато је велико славље и на небу и на земљи. У Цркви Божијој која је једна, једна је Црква прослављена; то је она Црква у којој се налазе чланови Цркве који су отпутовали са земље и Црква која на земљи још увек војује и бори се да очува оне вредности и ону истину коју је Господ Христос отпочео данас да проповеда на Нову Годину.

По угледу на сабор Срба светитеља пре неколико година створена је једна организација у нашем народу, организација која се зове Срби на окуп. Као што су сви светитељи српски окупљени на једном

сабору, у једном дану да се прослављају тако и ова свесрпска организација Срби на окуп има за циљ да обједини и окупи све Србе без обзира где они живели, у ком месту живели и како живели, да се заједнички боримо за оне вредности за које су се борили и наши свети славни преци од светога Саве и пре светога Саве, који су Богу угодили па све до дана данашњега. А то је пре свега очување свете православне вере чисте, неупрљане, неокаљане, неизмењене, и очување српскога народа, биолошког очувања његовога и његових културних и историјских вредности. То је задатак „Срба на окуп“ зато и постоји та организација да бисмо заједнички могли да извршимо ту мисију коју су у своје време извршавали и наши дивни светитељи из рода нашега.

Данашње свето Јеванђеље говори браћо и сестре да је овај свет у ствари имовина Божија, да је Бог домаћин овога света и то се говори кроз једну дивну поуку данас, причу о свадби царева сина. Када цар приреди гозбу у част свога сина и његове свадбе и позва слуге да зову званице, значи који су били обавештени да треба да дођу, да дођу на свадбу поручивши им све је спремно, све је готово, извол'те дођите. Али како свето Јеванђеље каже званице не беху достојне па једни одоше да обиђу своје њиве, други одоше трговини својој а неке његове слуге протераше и избише. Посла домаћин, цар, и друге слуге да кажу званицама трпеза је готова, постављена, све што је потребно на трпези, извол'те дођите да ми се кућа напуни. Али они уместо тога његове слуге похваташе, осрамотише, избише, а неке и побише. Цар се тада разгњеви и посла своју војску да казни те безаконике, те недостојне званице и њихов град запали, каже. Па онда Божија намера се не може укинути од стране људи. Посла цар слуге своје на раскршћа, на улице, на путеве, кога год сретну или нађу да позову на гозбу цареву. Изађоше слуге и сабраше многе и напуни се трпеза царева до последњега места.

И цар дође да види своје званице, нове званице. Међу њима запази једног који није био одевен у свечано, свадбено рухо као што је био

тада пропис да на свадбу долазе. И упита га: Пријатељу, ословљава га са пријатељем, како си дошао овде без свадбенога руха, без одежде, без одеће своје? А он каже оћута. Није имао изговор, није имао оправдање никакво. И онда цар нареди слугама да му вежу и ноге и руке и да га баце у таму најкрајњу где је плач и шкргут зуба.

Обична прича браћо и сестре али дубоки смисао. Царев син је Господ Исус Христос који је дошао на земљу и почео своју проповед на данашњи дан као што рекосмо, дошао је да људима покаже да постоји домаћин, да је поставио трпезу за све људе, од првог човека до последњег који ће живети на земљи, и на њему све божанске вредности, све ђаконије, божанску истину, божанску правду, божанску љубав, вечни живот, све је стављено на трпезу и људи се позивају да у томе и са тиме живе. Али људи не беху достојни те милости Божије коју Господ Христос објави свету и они слуге Божије наружише, протераше, избише. А слуге Божије, ко су то браћо и сестре? То су ови светитељи које данас прослављамо и не само данас него свакога дана у години ми прослављајући светитеље Божије ми прослављамо слуге Божије који су Богу угодили, а нама, Богу и нама служе. Њих Господ шаље нама свакога дана да нас опомену на наше дужности хришћанске, на оно шта Бог од нас очекује.

На шта нас позива? Позива нас на свадбу, на гозбу где су божанске вредности постављене. А ми, ми се према њима често пута односимо као и ове недостојне слуге из данашњег јеванђеља. Ми радије одлазимо њивама својим, трговини својој, страстима својим, гресима својим, интересима својим, бизнису своме. Служимо више себи него ономе што је Господ поставио на трпезу. И тако у ствари, ми бешчастимо те слуге Божије које Бог шаље нама да нас опомену, да нас позову и да нас призову да приђемо Богу створитељу своме и спаситељу своме. И још, ми гресима својим, страстима својим, ми бијемо и убијамо те слуге Божије. И зато Господ завршава у данашњем Јеванђељу да је много званих али мало изабраних. Кад каже много то значи сви људи су позвани за царску трпезу, на гозбу,

на свадбу царевога сина, сви су позвани у Царство небеско, свима је осигуран живот вечни али нажалост, на нашу људску жалост не одазивају се сви јер је мало оних који се одазивају не речима доћи ћу, него животом својим потврђују тиме што живе по заповестима Божијим, што усвајају ове вредности божанске, божанску правду, божанску љубав, божанску истину и живе тиме. И служе један другоме. Уместо мржње која нас испуњава, злобе, неслоге, подвала, убистава, треба да љубимо једни друге као што је Господ рекао *љубиће једни друге јер њо њома ће људи њознаћи да сће моји ученици*. А ми смо сви позвани да будемо ученици Христови, да живимо по Његовим заповестима, да извршујемо свето Јеванђеље, да се кајемо за грехе наше које по слабости нашој људској чинимо, јер каже у Светом Писму да праведник седам пута на дан греша а ми обични смртници сигурно много, много више пута. Вероватно и седам пута седамдесет на дан грешимо. Али постоји и лек за то, постоји покајање, постоји молитва, постоји и исправљање себе и свога живота. Зато је Господ дошао да објави пријатну годину Господњу, да ослободи сужње, сужње гресима, сужње демонима, сужње паклу огњеноме и да нам дарује Царство своје небеско и живот вечни.

Нека би Господ молитвама светих угодника Божијих, пре свега угодника својих из рода нашега, Срба светитеља, од светога Саве и пре светога Саве, до владике Николаја и оца Јустина, нека би и нама Господ даровао снаге да се угледамо на њих, да останемо заједно у вери правој, истинитој, да се окупимо у организацију „Срби на окуп“ да чувамо те вредности наше којима су наши преци живели, да те вредности предамо нашој деци и омладини те да се име Божије, име Господа Христа и Свете Богородице слави и прославља у роду нашем у све дане до свршетка века. А ми када пођемо одавде да се удостојимо тамо да будемо у Царству Божијем, у Царству небескоме и да са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.